

**ISKARTA
DISCARDED**

sergi EXHIBITION

arayuzgaleri.com SAYI NO.2- Iskarta
interfacegallery.com ISSUE NO:2- Discarded

Yer Venue: HAYAKA ARTI

Çukurcuma Cad. 19A Tophane - İstanbul

+9 0212 252 5490

info@hayakaarti.com

18 Nisan – 1 Haziran 2013 / April 18th - June 1st 2013

Küratör Curator: **Deniz Erbaş** (AICA-TR)

Sanatçılar (kullanıcı adları) Artists (user names):

Yeşim Ağaoğlu (yesim agaoglu), **Dilara Akay** (dilaraakay), **Rafet Arslan** (bay persembey), **Seçkin Aydın** (agit), **Güneş Bulut** (gunesbulut), **Özge Enginöz** (ozge enginoz), **Eda Gecikmez** (edagecikmez), **Nurcan Gündoğan** (nurcan gundogan), **Burak Karacan** (burak karacan), **Raziye Kubat** (zazi), **Zekine Kundukan** (zekine kundukan), **Şefik Özcan** (sefik ozcan), **Hüseyin Rüstemoğlu** (huseyinrustemoglu), **İlhan Sayın** (ilan), **Seda Sela** (s.sela), **Erdal Sezer** (erdalsezer), **Gonca Sezer** (gonca), **Meltem Sırtırakara** (meltem sirtikara), **Yasemin Şenel** (yaseminsenel), **Ercan Vural** (ercanvural)

Organizasyon Organization:

HAYAKA ARTI

www.arayuzgaleri.com

www.interfacegallery.com

Kreatif Direktör Creative Director:

Dilara Akay

Yayın Yönetmeni Editor in Chief:

Çağla Güdenoğlu

Yazılım Software:

Mehmet Nuri Yaman

Teşekkür Acknowledgements

Dijital baskı desteği için LamArts İlker Alp'e

To LamArts İlker Alp for his digital print support

Diğer basılı malzeme desteği için Ekstra Basım

Korhan Gülsevil'e

To Ekstra Basım Korhan Gülsevil for his other

printed material support

Katkıları için Abdullah Akay, Levent Erden,

Dennis Endozo, İnci Eviner, Arhan Kayar, Beral

Madra, Mirey Nasi, Koral Poyraz Atalay, Argun

Okumuşoğlu, Şiir Özbilge ve Ahmet Özçetin'e

To Abdullah Akay, Dennis Endozo, Levent Erden,

İnci Eviner, Arhan Kayar, Beral Madra, Mirey Nasi,

Koral Poyraz Atalay, Argun Okumuşoğlu, Şiir

Özbilge and Ahmet Özçetin for their contributions

©arayuzgaleri.com bir
HAYAKA ARTI projesidir.
©interfacegallery.com is a
HAYAKA ARTI project.

©HAYAKA ARTI
Tüm hakları saklıdır.
All rights reserved.

1000 adet basılmıştır.
Printed in a run of 1000 copies.

Hayaka Tekstil desteğiyle
Sponsored by Hayaka Tekstil

KATALOG CATALOG

Grafik Tasarım Graphic Design: **Serdar Negir**

Fotoğraf Photographs: **Kayhan Kaygusuz**

(aksi belirtilmedikçe unless otherwise indicated)

Çeviri Translation: **Tuna Poyrazoğlu**

Baskı Printing:

Rema Matbaacılık Sanayii ve Ticaret A.Ş

Seyrantepe Mahallesi Cesur Caddesi Can Sokak No

1. Kağıthane-İstanbul +9 0212 279 2719

info@remamat.com

GİRİŞ SAYI NO.2

“Alternatif sanat ve kültür platformu HAYAKA ARTI’nın iletişim projesi olan arayuzgaleri.com, sanatın internet üzerinde paylaşımını sağlamak üzere kuruldu. Ama bu alternatif online proje içinde internet ortamı yalnızca bir ilk aşama. “Arayüz” adının içeriğine uygun olarak asıl hedefimiz, sanatın sanal dünya ile fiziksel dünya arasında serbest dolaşımını sağlamak, internette izleyicisiyle karşılaşan sanat çalışmalarını başta sergiler ve yayınlar olmak üzere fiziksel/geleneksel ortamlara geri getirerek ikinci bir karşılaşma olanağı/olasılığı sunmak ve bu farklı düzeylerdeki medya “çarpışma”larından nereye varılabileceğini deneyimlemek.”
HAYAKA ARTI, 2011, İstanbul

HAYAKA ARTI’nın “arayüz” kavramı ve sanat üretimi için internet üzerinde açtığı tartışma-karşılaşma düzlemi, sanatın sanal ve fiziksel alanlardaki varoluşu hakkında düşünmeye çağırıyor bizleri. Bu düzlem, yeni teknolojilerle sanatın işleyiş mekanizmaları arasındaki etkileşim kadar, sergileme ediminin bizzat kendisini irdelemek için de bir fırsat sunuyor.

Öncelikle, sanat üretiminin ister sanal ortama, ister sergi salonunun-galerinin fiziksel alanına taşınması, zamansal ve mekânsal olarak üretim bağlamından bir ilk kopuşu ifade ediyor. Sanat yapıtının aynı zamanda var oluşunu da belirleyen bu ilk kopuşun ardından, tekil ya da çoğul ifade alanlarının; çoklu ilişki ağlarının; fiziksel, zamansal ve sosyal bağlamların dolayımında; yani sanat ortamında/dünyasında, toplumlarda sanatsal ve estetik değeri inşa eden yapı, kurum ve kamusal alanlarda bir yaşam sürüyor sanat üretimi. Sergi dediğimiz şey ise, sanat üretimi için işte tam da bu yaşam alanlarını inşa eden; sanat nesnesi ile sergileme edimi, sanat üretimi ile bunun gösterilmesi-yayılması-yaygınlaştırılması arasındaki ilişkinin vücut bulduğu, günümüz sanat alanını-ortamını-dünyasını hareket ettiren mekanizmayı görünür kılan arayüzler inşa etme eylemi olarak tanımlanabilir.

Arthur C. Danto’ya göre; “Bir şey sanat eseri olarak değerlendirildiği anda, bir yorumlamanın nesnesi konumuna getirilmiş olur. Bu yorumlama sayesinde sanat eseri olarak var olabilir. Sanat eseri olma özelliği elinden alındığında ise, yorumsuzluğundan sıyrılarak yeniden sadece bir şey olmaya geri döner.” Danto’nun tanımladığı bu yorumlama edimi, bir serginin oluşma mantığını da ifade ediyor. Denebilir ki, bir sergide küratörün yaptığı da, mevcut sosyal, ekonomik ve politik koşullarla, geçerli teknolojik, estetik ve düşünsel eğilim ve değer yargıları ışığında, sanat üretimlerini yorumlayarak kendi eğilim, duruş ve meraklarının süzgecinden geçirip onları sanatın bağlamına yerleştirmektir.

Bu sergide bir yorumlama sürecine davet edildiğim özgün bağlam ise, arayuzgaleri.com’un oluşturduğu sanal platformda bir araya gelen sanatçı profilleri. Bir sanal platformda sanatçılar, kendi oluşturdukları profillerine “yükledikleri” üretimleriyle, sanal ortamda kendilerine bir sanatçı “kimliği” inşa ediyorlar. Bu üretimleri/

sanatçı profillerini, belli bir kavramsal çerçeve içerisinde HAYAKA ARTI'nın fiziksel sergi mekânına taşırken, bu geçişkenliği nasıl bir senaryoya dönüştürüp görselleştirebileceğim sorusu üzerine yoğunlaştım: Bilgisayar ya da akıllı telefon ekranında, arayuzgaleri.com sitesindeki bir profilden diğerine, bir yapıttan diğerine tıklayarak ya da parmağını kaydırarak geçen “ziyaretçi”, fiziksel ortamda tüm vücuduyla yapacağı sergi gezme deneyimi yerine, bir ekrana sabitlenerek gözleri ve eliyle, öznel beğenileri doğrultusunda sanal bir geziye çıkıyor.

Sergi mekânını bu deneyime en çok yakınlaştıracak sahneleme; sergilenen işlere belli bir “aura” inşa eden/atfeden alışlageldik espaslı sergi kurgusu yerine, çalışmaların sergi mekânına tıpkı bir görsel albümü gibi, fakat sanatçıların üretimlerinin fiziksel gerekliliklerini de hesaba katarak, belli bir hızda, standart bir aralıkla yerleştirilmesi olabilir mi? Bu kez sadece gözleri ve eliyle değil tüm vücuduyla bir imgeden ötekine geçecek izleyiciye, HAYAKA ARTI'nın fiziksel mekânı ile arayuzgaleri.com'un sanal düzleminin açtığı, sanat üretimiyle karşılaşma bağlamları arasındaki ilişkiler, benzerlik ve farklılıklar üzerine bir deneyim sunulabilir mi? Birini ötekine tercih etme, üstün kılma, ya biri ya öteki dedirtme adına değil, bu iki düzlem arasındaki karşılıklı geçişkenliği görünür kılacak bir “arayüz” önermek adına.

ISKARTA BEDENLERE DAİR SEZGİLER VE YORUMLAR

arayuzgaleri.com arayüzünde işlerini sergileyen sanatçı profillerinden bir seçki yapmaya davet edildiğimde, bu profillerdeki üretimler arasında ortak bir nokta, onları birbirine bağlayıp ilişkilendirebilecek bir senaryo, bir anlatı, bir cümle oluşturmak istedim. Bu noktada, mevcut profillerdeki üretimlerde göze çarpan en belirgin tema, “beden” metaforları olarak belirginleşti. Küresel dünya düzeninin beden üzerindeki iktidarının üretim, tüketim, paylaşım, sosyallik mekanizmaları yoluyla ve teknolojinin imkânlarıyla bu denli yaygın ve baskın bir hale geldiği günümüzde, sanatçılar da içgüdüsel, sezgisel ya da bilinçli olarak bedenin temsiline yönelmeye devam ediyor. Sanatın en önemli nesnelerinden ve konularından biri olagelmiş beden-figürasyon üzerine çalışan bu sanatçılara, bu sergi vesilesiyle çağdaş dünyadaki beden ve hayatı konusuna “biyoiktidar” kavramı üzerinden yaklaşacakları bir üretim düzlemi açmak istedim. Böylece sanatçılarla paylaştığım bu kavramsal çerçeveye yönelik üretimler, serginin içeriğini oluşturdu.

Iskarta, iktidarın biyopolitik aygıtlar ve süreçlerle yöneldiği beden ve yaşam alanlarının, sistem tarafından işlemez hale gelene, kullanım değerini yitirene kadar tüketilmesine gönderme yapmaktadır. Sergiye işleriyle katılan sanatçılar, sistemin ıskartaya çıkardığı bu bedenlere ve yaşamlara yönelerek, değersizleştirildikleri noktadan itibaren, onlara yeni anlam ve değer katmanları yükleyerek, bedeni tüketen mekanizmaları irdeliyor ve görünür kılıyorlar.

Biyoiktidarın teknolojik özelliklerinin en belirginini, insanın ömrünü, yaşamdaki tüm faaliyetlerini biçimlendirmesi. Üreme, sağlık, hastalık tedavisi gibi alanlardaki

bilimsel ilerlemelerle, insanın yaşamı ve ömrü sürekli olarak geliştirilmekte ve biçimlendirilmekte. 70'li yıllardan itibaren Michel Foucault, Giorgio Agamben, Antonio Negri ve Michael Hardt gibi düşünürlerin kaleme aldıkları biyopolitika ve biyoiktidar tasvirleri, insan yaşamının, bedeninin işleyişinin ve ömrünün, artık doğal bir süreç ya da kaderin bir tecellisi olarak tanımlanmak yerine, müdahale edilen, üretilen, biçimlendirilen ve zamanı-süresi belirlenen bir yapıya evrildiği noktada politikleştiğini göstermektedir. Foucault, iktidarın sadece bir seri disiplin uygulaması yoluyla hükmetmek yerine, sağlık, hijyen, beslenme, doğurganlık, cinsellik gibi daha bir çok biyolojik ve bedensel sürece müdahale ederek, bunları siyasi meselelere dönüştürmek yoluyla işlediğini dile getirir. Teknolojik gelişmeler yardımıyla insan nüfusuna hükmedilmesi, iktidarın kontrol mekanizmalarının ve politikanın alanına girmiştir artık. Bedenin ve ömrün böylesine politikleştiği bir anda üretilen sanat da, bu müdahale altında yapaylaşan, dönüşen ve biçim değiştiren, ıskartaya çıkan beden ve yaşamı konu alıyor çoğu kez.

KİMLİK, SİYASET, MÜCADELE

Sergideki işlerin büyük bölümü, kadın kimliği ve cinsel kimlikler üzerine yoğunlaşıyor. “Devlet elini bedenimden çek” sloganı, tam da biyoiktidarın somutlaştığı ve kristalize olduğu bir toplumsal muhalefet alanında üretilmiş bir slogan olarak kulağımızda çınlıyor. Cinselliği kadar doğurganlığıyla da iktidar mekanizmalarının gündemine tedavül edilen kadın bedeni, kaç çocuk yaptığı, çocuk yapma-yapmama tercihi, aile içindeki işlevi ve hakları, nasıl giyindiği ya da giyinmediği, cinsel özgürlüğünü ne sınırlarda yaşayabileceği konularıyla olduğu kadar, çalışma hayatındaki eşitlik ve haklarıyla da siyasetin gündeminden düşmüyor. Gonca Sezer, çalışma hayatı ve sosyal alanda kadın kimliğini konu alan küçük röportaj dizisinde ürettiği portrelerde, kadınların bireysel öykü ve deneyimlerine yoğunlaşıyor. Burak Karacan'ın denize dizili balonlara tüfeğini doğrultan kırmızılı kadını, hem kadın bedenine yüklenen estetik kalıpları, hem de kadın ve erkekleri net çizgilerle ayıran sosyal yapıyı, alışlagelmiş kısa devreye uğrattırıyor. Yeşim Ağaoğlu'nun vitrin mankeni kolajları ise, bedeni salt bir forma, temaşa nesnesine, ruhsuz bir mankene indirgeyen yapıya, göstergeleri üzerinden yaptığı düzenlemeyle yaklaşıyor. Yasemin Şenel, çocuk dünyasının oyuncak bebekleri üzerinden fantastik bir dille resmettiği tüllü gelin bebekleriyle, Zekine Kundukan beyaz eteğini “başına geçirmiş” geliniyle, küçük yaşlardan itibaren benliğe kazınan cinsel kimlik kalıplarının oluşturduğu kolektif bilinçaltına iniyor. Özge Enginöz'ün “Plaj Depresyonu” tablosu ise, yaz tatiline çıkmış standart bir mutlu aile imgesine yaptığı müdahaleyle yine kolektif bilinçaltına yöneliyor. Çekirdek aile kurgusu, Enginöz'ün müdahalesiyle normallikten sıyrılarak, gerçeküstü bir anlatıya evriliyor. Serginin tek üç boyutlu yerleştirmesi, arka odada bizi fiziksel bir deneyime davet eden Dilara Akay'ın metal heykeli. Kadın rahmi, melek karışımı heykel ve ses yerleştirmesi, doğum, yaşam, ölüm döngüsüne gönderme yapan görsel, duysal ve fiziksel bir alan açıyor sergide.

Cinsel kimlik meselesi ise, İlhan Sayın'ın deseninde ironik, oyuncu bir dille karşımıza çıkıyor: Bir “erkek” sakalına takılmış-saplanmış pembe tarak ya da taraklaşmış bıyık,

sistemin belirlediği normun dışına çıkan cinsel kimliğin risklerine dikkat çekiyor, bireysel keyfi ve hazzı, acıyla ve hayati tehlikeyle örtüştürüyor. Eda Gecikmez ve Meltem Sırtıkara ise figürlerinde, biri beden parçalarından yaptığı kolaj, diğeriye derinliğini yitirmiş beden tasviriyle, bedeni yüzeye indiriyor. “Kendini tutan” kadın imgesi ve umursamaz bir edayla “not now (şimdi olmaz)” diyen erkek imgesi, bireyin bedensel haz tercihlerinde ve bu hazzla getirdiği sınırlarda ne oranda “özgün” ve “özgür”, ne oranda ise belli ön-belirlenimler üzerinden hareket ettiğini sorguluyor.

Serginin diğer bir aksı ise politik düzlemde ıskartaya çıkan bedenler: Devlet aygıtının inşa ettiği “vatandaş” kalıbının, özgün dini, kültürel, cinsel ve etnik kimlikler üzerindeki şekillendirici tahakkümü; neo-liberal tüketim mekanizmalarının “tüketici birey” kurgusu üzerinden imal ettiği bireysel roller ve kimlik meseleleri çıkıyor burada karşımıza. Şefik Özcan’ın “Bir İdeoloji Sahibi Olmanın Dayanılmaz Ağırlığı” adlı fotoğrafındaki poşulu, silahlı, kutsal kitaplı beden, belli ki hakim ideolojiye karşıt bir ideolojiye sahip olma cüretinin taşıdığı riskleri hatırlatıyor. Seçkin Aydın’ın bireyin düşünsel ve fiziksel sınırlarını belirleyen fiiller üzerinden yaptığı söz oyununda ise, bu verili sınırları aşma eğiliminin yol açabileceği riskler, bu kez “mayın” kelimesiyle vurgulanıyor. Serginin zemininde karşımıza çıkan yazılı tabelalar, gizli emir kiplerini görünür kılıyor.

Nurcan Gündoğan’ın “Suret” adlı çalışması, Türkiye’nin herhangi bir şehrinin, bir meydanında resmi açılışını bekleyen herkesin malumu bir anıtın Türk bayraklarına sarılı silüetini parçalayıp yeniden birleştiriyor. Artık iyice tanınmaz hale gelen anıt; iktidarını vurgulamak, kamusal alana hakim kılmak isteyen devletin resmi ciddiyetinin formel ifadesini salt geometriye indirgeyip tanınmaz hale getirerek, sanatçının bireysel kurgusunu dayatıyor. Seda Sela’nın “Şebnem Bebekleri”, toplumsal rollerin birer kostüm gibi bedenine geçirilmesini, dış görünüş kalıplarının dayatılarak hakim kılınmasını, bireyin bedenini nasıl şekillendirdiğini bir çocuk oyunu üzerinden görselleştiriyor.

Kimlik meselesi Raziye Kubat ve Güneş Bulut’un sergideki işlerinin de ana eksenini oluşturuyor. Raziye Kubat, vesikalık fotoğrafın, kimlik belgesinin “resmi” temsil gücünün karşısına, sanal ortamda, Facebook’un sosyal paylaşım düzleminde kendine istediği “kimlik” temsiliyi oluşturabilen bireylerin özne vesikalıklarını, sanal profillerin değişen ruh hallerini çıkarıyor. Güneş Bulut’un vesikalıkları ise yüzünü değil, sırtını dönüyor bize; birebir bir kimlik vesikası olmaktan çıkıp fantastik bir tasvire dönüşen portreler, bireyin dış yüzünün temsili olmaktan çıkıp ruh dünyasının vesikasına evriliyor.

Biyoiktidarın kuşkusuz etkisini en çok hissettirdiği alan, üretim ve sosyal haklar düzlemi. Sosyal alanı olduğu kadar, mahremiyet alanlarını da ekonominin kapsamına sokan neo-liberal akıl, sosyal hakları ve sosyal devleti küçülterek “bireysel sorumluluk” ve “self-care” (öz bakım) gibi kavramlar yoluyla, sorumluluğu bireylerin omuzlarına

yükleme eğiliminde. Böylece çalışma alanında giderek daha fazla çalışanın maruz kaldığı esnek çalışma saatleri, güvencesizlik ve geleceği belirsizlik koşullarında, bireylere ancak kendileri ve işleriyle olan ilişkilerini “optimize” ederek var olabilecekleri gerçekliği dayatılıyor. Ercan Vural’ın, her gün sokaklarda görmeye alıştığımız sıradan bir iş ilanı formatına yaptığı “+sendika” müdahalesi de, işte alışılmış bu çaresizlik haline, olması gerekeni hatırlatan bir vurgu niteliğinde. Hüseyin Rüstemoğlu’nun erkek bedeni imgesiyle ürettiği çok katmanlı kolajı, bedenin iktidarın sağlık politikalarının kıskacındaki fiziksel hastalık-sağlık, öz bakım-tedavi, beden bütünlüğü, yaşam-ölüm döngüsü meselesini irdeliyor.

Serginin çaresiz, edilgen gibi duran “İskarta” beden söylemini ters yüz eden, böylece serginin genelinin gizil potansiyelini çözen iki çalışma var. Bunlardan biri Rafet Arslan’ın “Beden Metaforları”, diğeri ise Erdal Sezer’in kolajları. Her iki çalışmada da karşımıza çıkan “başkaldıran”, “düzene karşı duran” birey, bedenin politikleştiği noktada kazandığı potansiyel gücü vurguluyor. Özne olanın politikleştiği, sosyal olanın ekonomiye tedavül edildiği anda, bireysel ve kolektif direnişin de mümkün olduğu bir olasılıklar ve çokluklar alanı açılıyor önümüzde. Dolayısıyla çoğul ve tekil muhalefetin alan ve düzlemleri de çoğullaşılıyor. Farklı gazete ve medya imgelerini derleyen Erdal Sezer, medya dilinin manipülasyonundan, kadrajından arındırdığı bedenleriyle, sosyal olaylarda gösteri yapan, başkaldıran, düzene karşı çıkan örgütlenmiş ve bireysel muhalefet bedenlerine çekiyor dikkatimizi. Rafet Arslan’ın tarihsel ve coğrafi bağlamlara yayılan beden metaforları yoluyla vurguladığı, kimliğini, düşüncelerini, bedenini ve ruhunu talep eden bedenleri ise, kurulu düzenle mücadele alanlarının mekânsal ve zamansal izlerini sürüyor.

“İskarta” sergisi, iktidar mekanizmalarının artık bölgeler, coğrafyalar, toprak ve fiziki alan üzerinden değil, bizzat insanların ve toplumların hayatları, fiziki varoluşları, bedenleri üzerinden işlediği günümüz toplumuna bir bakış sunuyor. Bugünün dünyasında dışlama, kapatma, gözetleme mekanizmaları yoluyla bedene yönelen iktidar, toplum üzerinde kitlesel, genel bir tahakküm uygulamak yerine, her bireyin bedenini ve hareketlerini kontrol altında tutabilecek ve biçimlendirebilecek bir etkiye sahip. Çağının gerçekliği buyken, sanat üretimi da mevcut-verili-kurulu gerçekliği irdeleme, görünmeyeni görünür kılma ve dönüştürme çabasını sürdürüyor.

Deniz Erbaş

INTRODUCTION ISSUE NO.2

"The communication project of HAYAKA ARTI alternative art and culture platform, namely interfacegallery.com, started off with the aim of sharing art on the internet. Yet the internet is merely the first stage within this alternative online project. In accordance with what our title "interface" implies, our essential target is to enable the freedom of movement of art between the virtual and physical worlds, thereby presenting the opportunity/possibility of a second encounter for those artworks that have already met their audience on the internet, by bringing them back to physical/conventional media—and experiencing whereto these media "clashes" on different levels will lead us." HAYAKA ARTI, 2011, Istanbul

The concept "interface" and the discussion-encounter platform opened up by HAYAKA ARTI for art production over the internet, both are inviting us to reflect on existences of art production within virtual and physical spheres. This platform alongside the interaction between new technologies and functioning mechanisms of art also provides an opportunity to address the act of exhibiting itself.

Principally the relocation of art production either to the virtual or physical environment of an exhibition hall-art gallery, represents a quasi-primary rupture from the production context in terms of time and space. After this first break off, art production continues to lead its life with the mediation of singular or plural fields of expression, networks of multiple relationships, physical, temporal and social contexts i.e within the art sphere/world, within structures, institutions and public spaces which construct artistic and aesthetical values amongst societies. So what we call an exhibition can be defined as an act of founding interspaces which reveal the mechanism that drives the art field-sphere-world of our day, precisely building living spaces for the production of art where relationships between the object of art and the act of exhibiting it, between the production of art and its demonstration- distribution-generalization take place.

According to Arthur C. Danto "As soon as something is interpreted as an artwork, it is positioned as the object of an interpretation. And it is by virtue of this interpretation, that it may exist as an artwork. Yet whenever it is deprived of this feature, getting out of the interpretiveness, it returns back to being only a thing." This act of interpretation as defined by Danto, also signifies the logics for the formation of an exhibition. It can be said that what a curator does in an exhibition, is to interpret the art productions and place them within the artistic context, after draining these through the filter of his/her own tendencies, curiosities and standpoints in consideration of present social, economic and political circumstances, current technological, aesthetical and intellectual affinities and value judgments.

In this exhibition, the specific context of the interpretation process I was invited to, consisted of artist profiles gathered under the virtual platform created by interfacegallery.com. Artists, who "upload" their productions under the profiles they create, at the same time build up an artist "identity" of their own on this virtual platform. I concentrated on how to transform

and visualize this transitivity into a scenography, while carrying these productions/artist profiles into the physical exhibition space of HAYAKA ARTI within a certain conceptual frame: A “visitor” of interfacegallery.com who passes from one profile to another on the computer or smart phone screen by simply clicking or sliding fingers, instead of taking a stroll in an exhibition hall which requires full presence of the body, sets out for a virtual trip in the direction of his/her subjective taste by merely focusing on a screen and just using his/her eyes and hands.

A convenient staging in the exhibition space bringing it as close as possible to this kind of experience: placing artworks in the space just like in an image bank, looking out for a certain alignment and leaving standard distances in between, yet still keeping in mind the physical requirements of the productions of the artists . Could this replace spaced exhibition setups which kind of attribute definite “aura”s to the works being exhibited? Is it possible to present the viewer - this time passing on from image to image not just by using his/her eyes and hands but also his/her whole body - an experience on the relationships, similarities and diversities between different contexts of encounter and art productions unraveled by HAYAKA ARTI’s physical space and interfacegallery.com’s virtual platform? Not for the sake of preferring, rendering one superior to the other, forcing to choose either this or that, but for the sake of proposing an “interface” making the mutual transitivity between these two platforms visible.

INTUITIONS AND INTERPRETATIONS ON DISCARDED BODIES

When invited to make a selection out of the artist profiles exhibiting their work through the interface of interfacegallery.com, I wanted to come up with a common ground amongst the productions under these profiles, to create a scenography, narrative, statement that would connect and correlate them to each other. At this point, the most significant theme standing out from the present profiles emerged to be “body” metaphors. Nowadays, where the power of the global world order on the body has become this much prevalent and dominant through mechanisms of production, consumption, sharing, social networks and facilities of technology, artists instinctively, intuitionally or consciously continue to tend towards the representation of the body. Body-figuration has always happened to be one of the most essential objects and subjects of art. With the occasion of this exhibition, I deliberately wanted to open up a production platform where the artists working on this issue could approach the subject of body and its life in the modern world in terms of the “biopower” concept. Therefore, productions of the invited artists responding to this conceptual framework generated the content of this exhibition.

“Discarded” refers to the consumption of body and living spaces - which in a way are targets of biopolitical tools and processes of the power - until they are made dysfunctional by the system and lose their usage value. Artists joining the exhibition with their works, while steering for these bodies and lives discarded by the system beginning from the moment of their trivialization, by attributing new layers of meaning and value to them, address and make visible mechanisms that exhaust the body.

The most apparent technological feature of biopower is that it formats human life and all vital activities. With scientific progress made in fields such as fertility, health and disease treatment, human life and its span consistently continue to be extended and (re)modelled. Descriptions of biopolitics and biopower made by philosophers like Michel Foucault, Giorgio Agamben, Antonio Negri and Michael Hardt since the 70s, show that the human life and the operation and life span of the body, instead of being defined as natural processes or manifestations of fate, have now evolved into structures open to interventions, productions and shaping whose time-duration can be determined and so at this point have become politicized. Foucault mentions that power rather than simply ruling through a series of disciplinary practices, functions by intervening in and transforming into political issues, biological and physical processes such as health, hygiene, nutrition, fertility, sexuality and many more. Ruling over the human population by the aid of technological developments, has already entered the field of control mechanisms of power and politics. Art produced in this conjuncture where body and life is politicized to such an extent, frequently takes as its subject, discarded bodies and lives that become more and more artificial, undergo serious transformations and metamorphoses under these interventions.

IDENTITY, POLITICS, STRUGGLE

Most of the works included in the exhibition, focus on the identity of woman and sexual identities in general. The slogan “(State) Keep your hands off my body” rings in our minds as a slogan produced in an environment of public opposition where biopower is precisely concretized and crystallized. The female body circulating within the agenda of power mechanisms regarding its fertility as much as sexuality issues, continues to be one of the main topics of the political agenda with matters such as: how many children she gives birth to, her decision of having-not having children, her function and rights in the family, how she dresses or not dresses, up to what extent she is free to live out her sexual freedom as well as her equality and rights in business life. Gonca Sezer, focuses on personal stories and experiences of women with the portraits she brings out in her short series of interviews on female identity at work and social life. Burak Karacan’s woman in red targeting at the balloons rowed on the sea surface with her rifle, short-circuits both the aesthetic stereotypes attributed to the female body and the social structure drawing an explicit line between women and men, namely ideas that are conventional. The shop-window dummy collages of Yeşim Ağaoğlu through use of certain indicators in her arrangement, approach the well-known structure which reduces the body merely to a form, an object of contemplation, a soulless mannequin. Yasemin Şenel, with her bride dolls covered in veils lent from the world of childhood, portrayed in a fantastical manner and Zekine Kundukan with her bride who “puts her white skirt over her head”, both get to the bottom of the depths of collective subconsciousness formed by sexual identity stereotypes engraved in our minds since early ages. The painting of Özge Enginöz titled “Beach Depression” also addresses the collective subconscious by an intervention she makes on the image of a standard happy family on a summer holiday. The fiction of the nuclear family, stepping out of its normality, slips into a surrealist narrative through the intervention of Enginöz. The only 3-D installation of the exhibition is the metal sculpture of Dilara Akay which is inviting us to a physical experience in the rear room. The sculpture and sound

installation which is a mixture of a uterus and an angel, referring to the cycle of birth, life and death opens up a visual, sensual and physical field within this exhibition.

The issue of sexual identity confronts us in an ironic and playful manner in İlhan Sayın's drawing: A pink comb jammed-stuck in the beard of a "man" or a combed beard, draws attention to the risks of sexual identity going beyond the norms set by the system, deliberately causing an overlap of joy and lust with pain and danger of death. Eda Gecikmez and Meltem Sirtıkara both reduce the body to (a) surface in their figures, one with her collage made up of body parts and the other with the description of a body that has lost its profoundness. The image of a woman "holding herself back" and the image of a man who is saying "not now" in a careless attitude, makes one question how "authentic" and "free" the individual is in his choices of physical pleasure and the limits he sets for them, or how much he acts upon pre-determinations.

Bodies discarded on political level, form another axis of the exhibition: here we are confronted by a shaping dominance of the "citizen" stereotype constructed by the state apparatus on genuine religious, cultural, sexual and ethnic identities and individual roles and identity issues generated by neo-liberal consumption mechanisms via the fiction of "the consuming individual". The body carrying a kaffiyah, a gun and a holy book in the photograph of Şefik Özcan titled "The Unbearable Heaviness of Having an Ideology" evidently reminds us about the risks of daring to have an ideology opposing the ruling one. In Seçkin Aydın's word-play created by verbs that determine the intellectual and physical limits of the individual, the risks arising from a tendency to overcome given limits are this time emphasized by the word "mayın*". Written signs confronting us on the floor of the exhibition, somehow make hidden imperative modes visible.

The work of Nurcan Gündoğan titled "Rendition" disintegrates and rejoins the silhouette of a familiar monument wrapped up in Turkish flags, which is awaiting its official opening in some square of some town in Turkey. The not any longer recognizable monument, imposes the personal fiction of the artist by distorting beyond recognition and reducing down to plain geometry, the serious formal expression of the state that desires to emphasize its power and rule the public domain. The "Şebnem (Paper) Dolls" of Seda Sela, visualize through a childplay, how social roles are tailored for bodies just like costumes, how stereotypes of looks are imposed and forced to prevail and how the individual shapes his own body.

The identity issue also forms the main axis for the works of Raziye Kubat and Güneş Bulut in the exhibition. Raziye Kubat puts up against the "official" power of representation of identification photographs, ID-cards, the subjective portraits of individuals who are free to create whichever representative "identity" they prefer on the social networking platform of Facebook and the ever changing moods of these virtual profiles. The identification photographs of Güneş Bulut on the other hand, don't face us but turn their back on us. Portraits turning into a fantastical imagery instead of a one to one identity document, cease to represent the physical appearance and evolve into a certificate of the spiritual world of the individual. Undoubtedly the field which shows the impact of biopower the most, is on the level of

production and social rights. The neo-liberal mindset including private domains as well as social ones in the scope of economy by scaling down social rights and social state, is tending to put the burden on the shoulders of individuals through the implementation of concepts like "individual responsibility" and "self-care". Thus more and more individuals who are exposed to flexible working hours, lack of social security and uncertain future circumstances in business life, are made believe in a reality that they can only exist by "optimizing" themselves and their relationship with their work. Ercan Vural's "+ union rights" intervention on a job post we are used to run into on the street every day, has the essence of emphasizing this state of despair by reminding us of how it should be. Hüseyin Rüstemoğlu's multilayered collage produced from an image of the male body, examines the issue of physical illness and health, self-care and treatment, physical integrity, life and death of the body, caught in a trap of health policies of the government.

There are two works reversing the seemingly desperate, passive "Discarded" body discourse therefore untangling the overall latent potential of this exhibition, one of them being the "Body Metaphores" of Rafet Arslan, the other one being the collages of Erdal Sezer. In both these works, the witnessed individual, who is "rebellious" and "opposes to the order", underlines the potential power the body attains at a point where it becomes politicized. The moment when what is subjective becomes politicized and what is social is circulated within the economy, a field of probabilities and multitudes where individual and collective resistances are both possible unfolds in front of us. Hence fields and levels of multiple and singular opposition also multiply. By means of his bodies purified from their frames and the manipulateness of the language of the media, Erdal Sezer who has been collecting various newspaper and media images, draws our attention to organized and individual oppositional bodies that demonstrate on social incidents, revolt against and oppose to the system. Emphasized by body metaphors spread along the historical and geographical context, Rafet Arslan's bodies that ask for their identities, ideas, bodies and souls, hunt in space and time for traces of struggle territories against the established order.

The exhibition "Discarded" presents a perspective on today's community where power mechanisms function not anymore through regions, geographies, land or physical territories but actually through the lives, physical existences and bodies of people and societies. Power targeting the body by means of mechanisms of exclusion, confinement and surveillance in today's world, no longer has to exert massive, general dominance practices on the society, since it has an impact which is able to keep under control and shape the body and moves of each individual. This being the reality of our times, art production still maintains its effort to address, make visible and transform present-given-established realities.

Deniz Erbaş

Translation by Tuna Poyrazoğlu

*The imperative suffix "mayın" (meaning "don't" in Turkish) is synonymous to mine (explosive device) in English.

YEŞİM AĞAOĞLU (Yesim aGaoGLU)

1966'da İstanbul'da doğdu.
İstanbul'da yaşıyor ve çalışıyor
Born in 1966 in Istanbul, Turkey.
Lives and works in Istanbul, Turkey.

Onların Sesi *Their Voices* 2012

C-print, diasec C-print, diasec
90 x 120 cm
Edisyon sayısı 7 Edition of 7

Onların Sesi *Their Voices* 2012

Foreks üzerine C-print C-print on forex
95 x 125 cm
Edisyon sayısı 7 Edition of 7

DİLARA AKAY (DİLaraakay)

1963'de Adana'da doğdu.
İstanbul'da yaşıyor ve çalışıyor.
Born in 1963 in Adana, Turkey.
Lives and works in Istanbul, Turkey.

ARK151 ARK151 2013
Mekana özgü yerleştirme
Site-specific installation
Alüminyum üzeri boya ve ses enstalasyonu
Paint on aluminum and sound installation
100 x 150 x 165 cm
3'30"

RAFET ARSLAN (BAY PERSEMBE)

1972'de İzmir'de doğdu.
İstanbul'da yaşıyor ve çalışıyor.
Born in 1972 in İzmir, Turkey.
Lives and works in Istanbul, Turkey.

Beden Metaforları Serisi *Body Metaphores Series*

1. Halil İbrahim'in Yamyam Sofrası

Halil Ibrahim's Cannibal Table 2013

Ahşap kutu üzeri kolaj ve akrilik

Collage and acrylic on wooden box

7 x 14 cm

2. Dehliz *Dark Passage* 2013

Ciltli kitap kapağı üzeri kolaj ve akrilik

Collage and acrylic on hardcover

12 x 17,5 cm

3. İletişimin Kraterleri *Craters of Dialog* 2013

Bulutlu kağıt üzeri kolaj

Collage on found paper

10 x 15 cm

4. Mutasyon Riski *Mutation Risk* 2013

Kağıt üzeri akrilik

Acrylic on paper

12 x 16,5 cm

5. Linç İklimi *Lynch Climate* 2013

Basılı kağıt üzeri akrilik

Acrylic on printed paper

52 x 20 cm

6. Mechul Fail *Anonymous Perpetrator* 2013

Kağıt üzeri kolaj ve akrilik

Collage and acrylic on paper

12 x 16 cm

7. Trimtrak Trimtrak Cyborg'laşmak İstiyorum-Cyborg'laşmak

Trimtrak Trimtrak I want to become a Cyborg-Be a Cyborg 2013

Basılı kağıt üzeri kolaj

Collage on printed paper

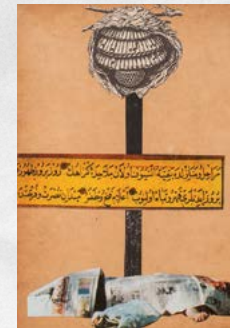
11 x 16,5 cm

8. İstanbul:2023 İdeali *Istanbul: Goal 2023* 2013

Ciltli kitap kapağı üzeri kolaj

Collage on a book's hardcover

14 x 19 cm

SEÇKİN AYDIN (aGİT)

1980'de Diyarbakır'da doğdu.
Diyarbakır ve Batman'da yaşıyor ve çalışıyor.
Born in 1980 in Diyarbakır, Turkey.
Lives and works in Diyarbakır and Batman, Turkey.

"...MAYIN!"
"...MAYIN!" 2010
Kağıt üzeri dijital baskı
Digital print on paper
65 adet, herbiri 27 cm çapında
65 plates, each of 27 cm diameter
Sınırsız Kopya
Unlimited Copies

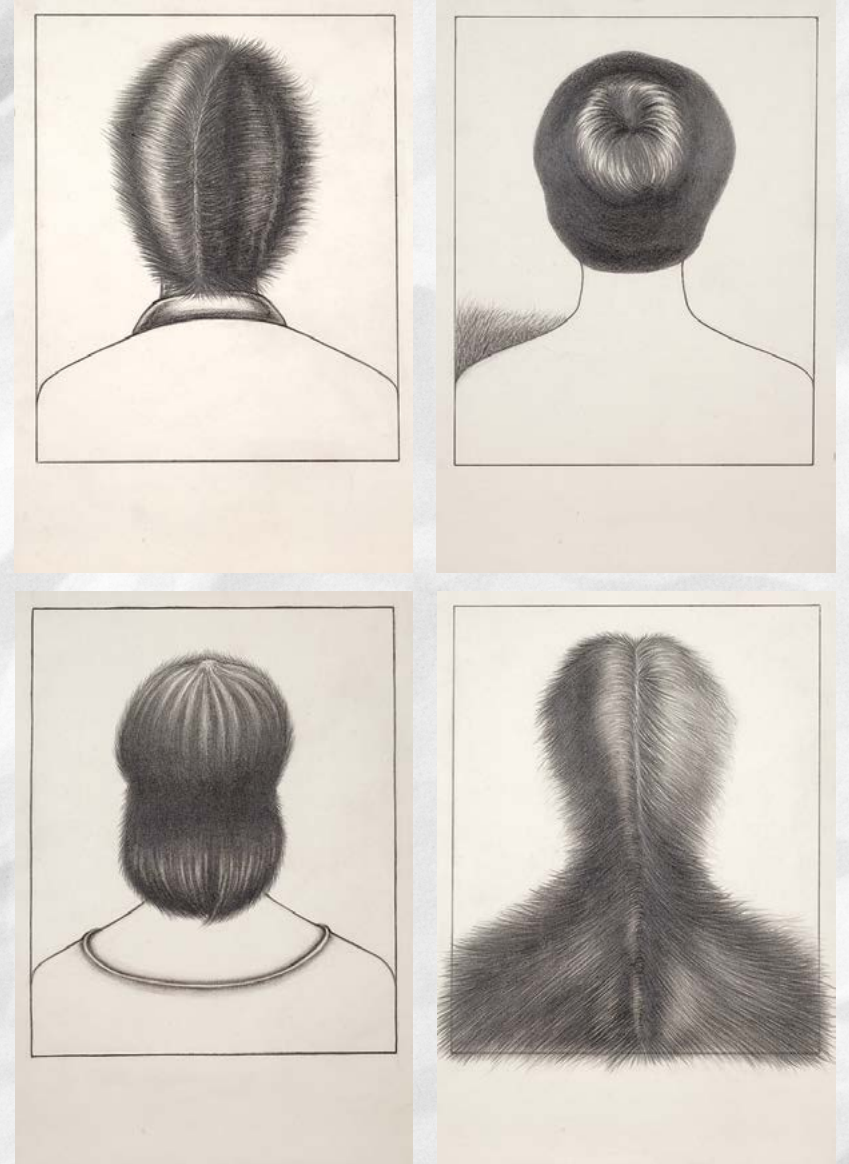
GÜNEŞ BULUT (GÜNEŞBULUT)

1983'de İstanbul'da doğdu.
İstanbul'da yaşıyor ve çalışıyor
Born in 1983 in Istanbul, Turkey.
Lives and works in Istanbul, Turkey.

İsimsiz (vesikalık fotoğraf serisi)
Untitled (passport photo series) 2013

Kağıt üzeri karakalem
Pencil on paper

4 adet, her biri A4 (29,6 x 20,6 cm)
4 plates, each A4 (29.6 x 20.6 cm)

ÖZGE ENGİNÖZ (ozge enginoz)

1981'de Balıkesir'de doğdu.
İstanbul'da yaşıyor ve çalışıyor.
Born in 1981 in Balıkesir, Turkey.
Lives and works in Istanbul, Turkey.

Plaj Depresyonu 3
Beach Depression 3 2012

Tuval üzeri akrilik ve mürekkepli kalem
Acrylic and pen on canvas

134 x 170 cm

EDA GECİKMEZ (edagecikmez)

1984'te İstanbul'da doğdu.
İstanbul'da yaşıyor ve çalışıyor.
Born in 1984 in Istanbul, Turkey.
Lives and works in Istanbul, Turkey.

Tanımsız Bir Kendini Tutma
An Undefined Self-control 2013

Tuval üzeri yağlıboya
Oil on canvas

120 x 90 cm

NURCAN GÜNDOĞAN (nurcan gundogan)

1976'da İstanbul'da doğdu.
İstanbul'da yaşıyor ve çalışıyor.
Born in 1976 in Istanbul, Turkey.
Lives and works in Istanbul, Turkey.

Suret Rendition 2007

Tuval üzeri akrilik ve Kağıt üzeri foto kolaj
Acrylic on canvas and photo collage on paper

4 adet, 1 adet 60 x 80 cm ve
3 adet 23 x 30 cm

*4 plates, 1 plate 60 x 80 cm and
3 plates 23 x 30 cm*

BURAK Karacan (BURAK Karacan)

1975'de İstanbul'da doğdu.
Toronto'da yaşıyor ve çalışıyor.
Born in 1975 in İstanbul, Turkey.
Lives and works in Toronto, Canada.

Code WL - 'untitled' 2012
Code WL - 'untitled' 2012 2012

Foreks üzeri digital baskı
Digital print on forex

Üçleme 2 adet 23,5 x 42 cm ve 1 adet
29,5 x 42 cm
*Triptych of 2 plates 23,5 x 42 cm and
1 plate 29,5 x 42 cm*
Edisyon sayısı 7 + 1 S.K..
Edition of 7 + 1 A.P

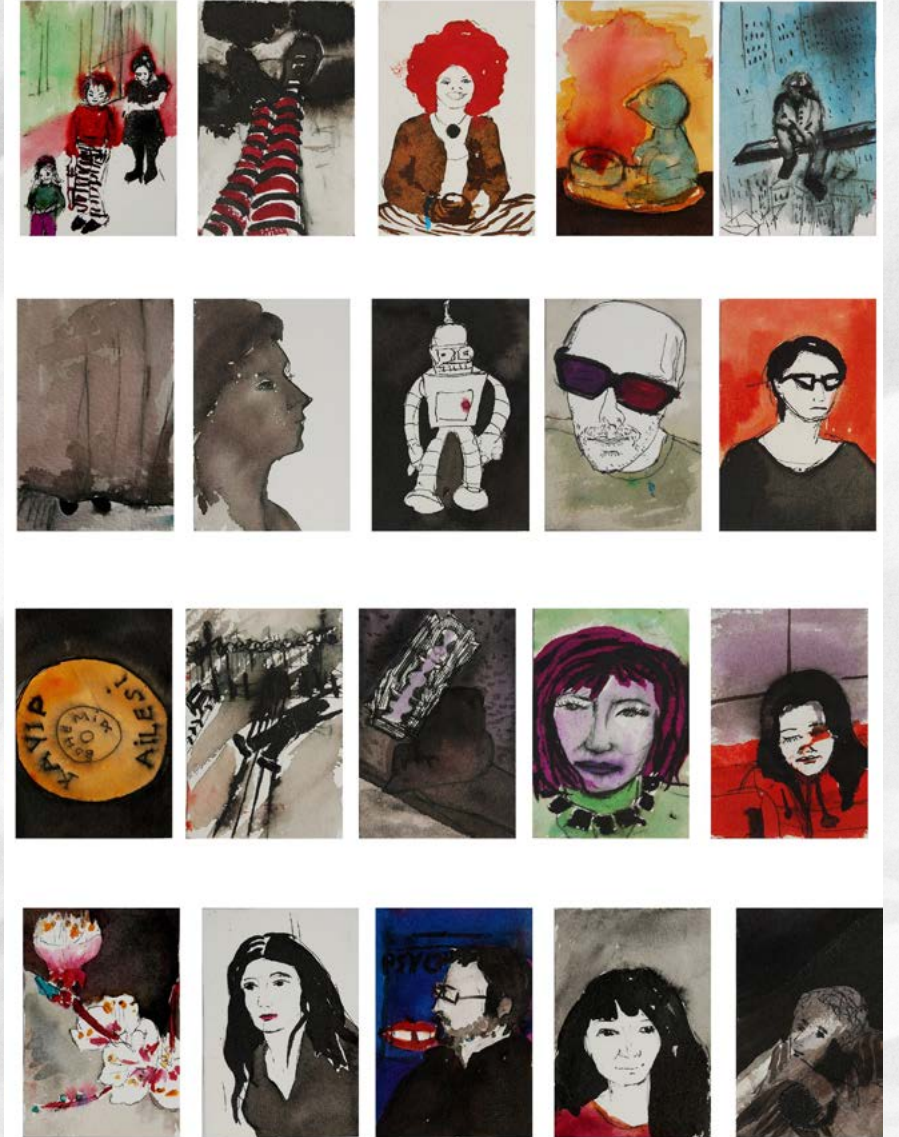
RAZİYE KUBAT (zazı)

1968'de Malatya'da doğdu.
İstanbul'da yaşıyor ve çalışıyor.
Born in 1968 in Malatya, Turkey.
Lives and works in Istanbul, Turkey.

Facebook Vesikası Facebook Profile Pictures 2011

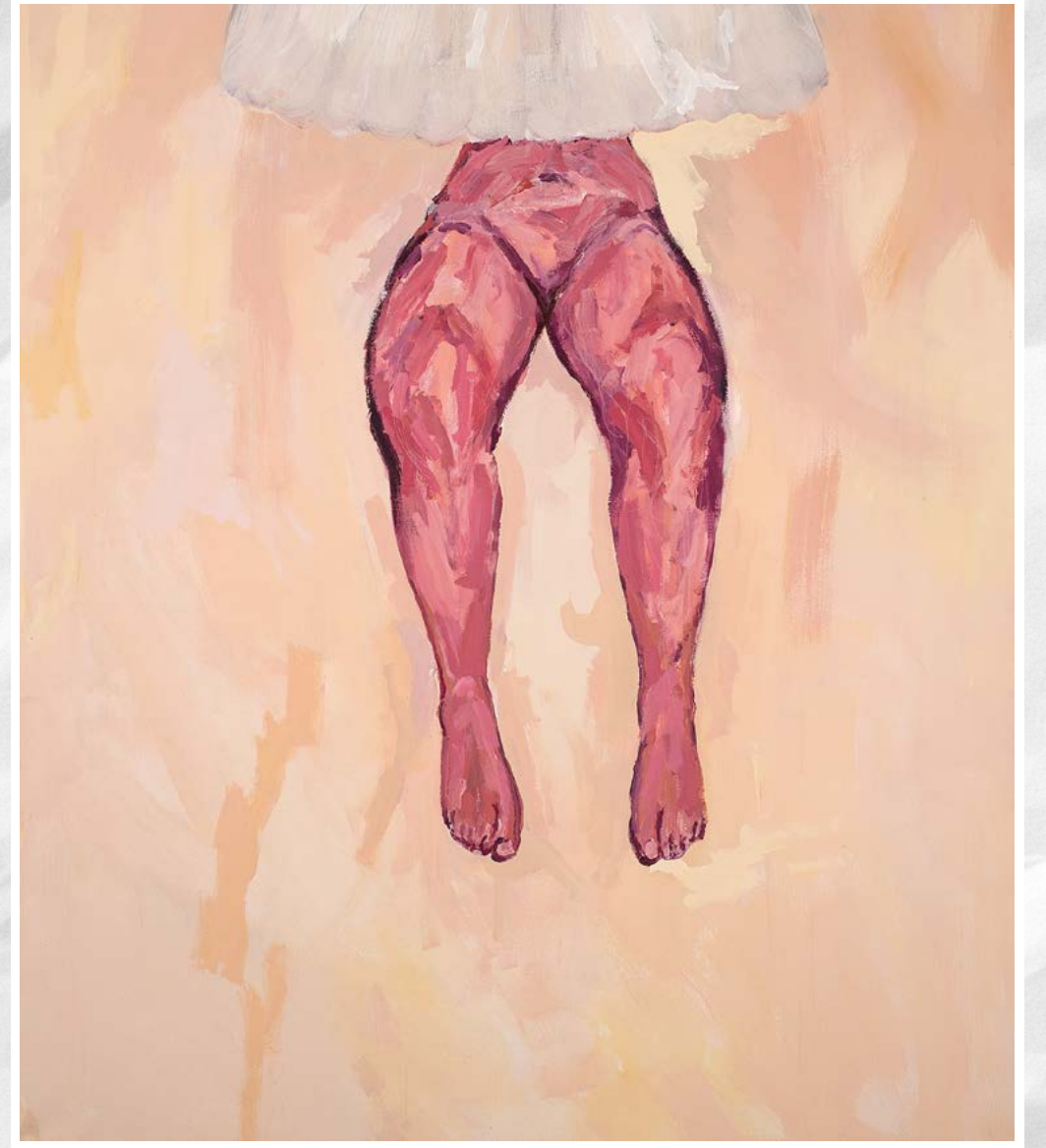
Kağıt üzeri karışık teknik
Mixed media on paper

62 adet vesika, her biri 5,5 x 8,5 cm
62 plates, each 5.5 x 8.5 cm

ZEKİNE KUNDUKAN (zekine kundukan)

1983'de Çorum'da doğdu.
İstanbul'da yaşıyor ve çalışıyor.
Born in 1983 in Çorum, Turkey.
Lives and works in Istanbul, Turkey.

İsimsiz Untitled 2012

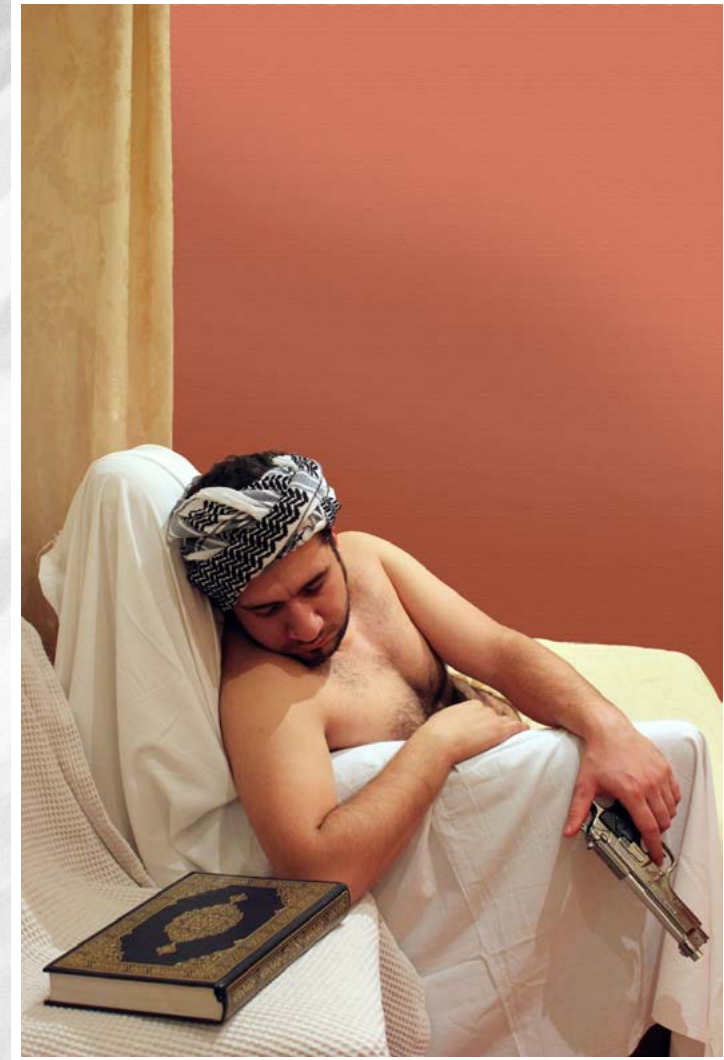
Tuval üzeri akrilik
Acrylic on canvas

150 x 170 cm

şEFİK ÖZCAN (şEFİK OZCAN)

1978'de Diyarbakır'da doğdu.
Diyarbakır ve Mardin'de yaşıyor ve çalışıyor.
Born in 1978 in Diyarbakır, Turkey.
Lives and works in Diyarbakır and Mardin, Turkey.

Bir İdeoloji Sahibi Olmanın Dayanılmaz Ağırlığı

***The Unbearable Heaviness of Having An Ideology* 2012**

Foreks üzeri Fine Art baskı
Fine Art print on forex

100 x 70 cm

Edisyon sayısı 5 + 2 S.K.
Edition of 5 + 2 A.P.

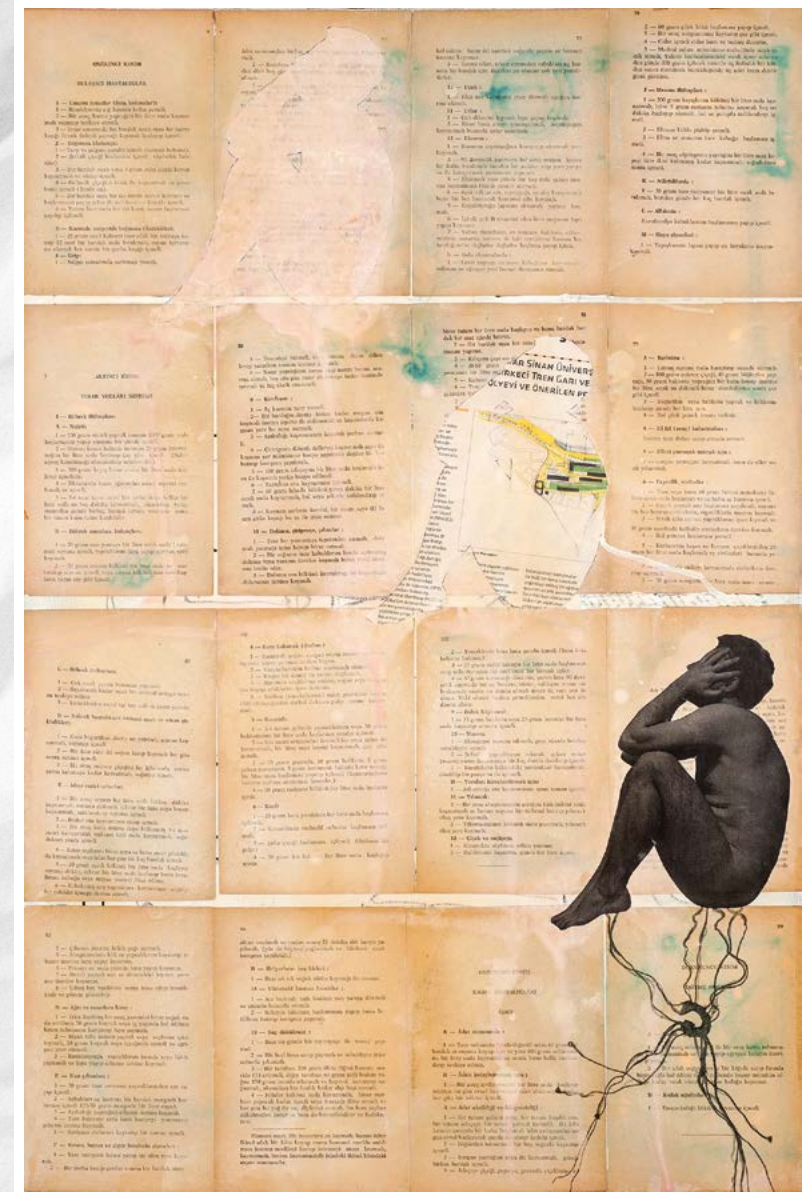
HÜSEYİN RÜSTEMOĞLU (Huseyinrustemoğlu)

1981'de Bursa'da doğdu.
İstanbul'da yaşıyor ve çalışıyor.
Born in 1981 in Bursa, Turkey.
Lives and works in Istanbul, Turkey.

Kök Root 2012

Tuval üzeri karışık teknik
Mixed media on canvas

55 x 80 cm

İLhan sayın (İlan)

1971'de İstanbul'da doğdu
İstanbul'da yaşıyor ve çalışıyor.
Born in 1971 in Istanbul, Turkey.
Lives and works in Istanbul, Turkey.

Pervasız Reckless
2013

Kağıt üzeri renkli kalem
Colored pencil on paper

2 adet, 1 adet 45 x 60 cm ve 1 adet 40 x 40 cm
2 plates, 1 plate 45 x 60 cm and 1 plate 40 x 40 cm

SEDA SELA (S.SELA)

1984'de Kocaeli'de doğdu.
Kocaeli'de yaşıyor ve çalışıyor.
Born in 1984 in Kocaeli, Turkey.
Lives and works in Kocaeli, Turkey.

Şebnem Bebekler Şebnem Dolls 2012

Deri üzeri boya
Paint on leather

60 x 95 cm

YASEMİN SENEL (yaseminsenel)

1953'de Samsun'da doğdu.
Brüksel'de yaşıyor ve çalışıyor.
Born in 1953 in Samsun, Turkey.
Lives and works in Brussels, Belgium.

Maskeli Bebek-18 Maskeli Bebek-19 **Masked Doll-18 Masked Doll-19** 2012

Kağıt üzeri akrilik, pastel ve karakalem
Acrylic, pastel and pencil on paper

2 adet, her biri 27 x 16 cm
2 plates, each 27 x 16 cm

Görsel Galerie d'YS izniyle
Image courtesy of Galerie d'YS

ERDaL sezer (erDaLsezer)

1980'de İstanbul'da doğdu.
Çanakkale'de yaşıyor ve çalışıyor.
Born in 1980 in Istanbul, Turkey.
Lives and works in Çanakkale, Turkey.

Kağıt üzeri karışık teknik
Mixed media on paper
2013

- 1. Oyun Play**
22 x 13 cm
- 2. Yaş 6 Age 6**
17,5 x 11,5 cm
- 3. Hrant Hrant**
18,5 x 11,5 cm
- 4. Grev Strike**
14,5 x 10 cm
- 5. Direniş Boycott**
17 x 11,5 cm
- 6. Kayıp Lost**
14,5 x 10 cm
- 7. İzin Permit**
18,5 x 10,5 cm
- 8. Kızılay Red Crescent**
19 x 13,5 cm
- 9. Ana Mother**
15,5 x 10,5 cm
- 10. Taşıma Transport**
14 x 10 cm
- 11. Trafik Traffic**
23 x 12 cm
- 12. Arada In Between**
21 x 15 cm
- 13. Demokrasi Democracy**
22 x 13 cm
- 14. Kadın Women**
18 x 11,5 cm
- 15. Çocuk Children**
26 x 16 cm
- 16. Bebek Baby**
23,5 x 14,5 cm
- 17. ÖSYM ÖSYM**
19 x 13 cm
- 18. Dağlar Mountains**
14,5 x 10 cm
- 19. Grev Hakkı Right to Strike**
20 x 15,5 cm
- 20. Gazete Newspaper**
18 x 11,5 cm

GONCA SEZER (Gonca)

1964'de İstanbul'da doğdu.
İstanbul'da yaşıyor ve çalışıyor.
Born in 1964 in Istanbul, Turkey.
Lives and works in Istanbul, Turkey.

Zorluklar *Adversities* 2011 - 2012

Fine Art baskı, diasec
Fine Art print, diasec

6 adet, her biri 28 x 43 cm
6 plates, each 28 x 43 cm

Edisyon sayısı 3 *Edition of 3*

MELTEM SIRTİKARA (meltem sirtikara)

1982'de İstanbul'da doğdu.
İstanbul'da yaşıyor ve çalışıyor.
Born in 1982 in Istanbul, Turkey.
Lives and works in Istanbul, Turkey.

Düet Not Now 2012

Tuval üzeri karışık teknik
Mixed media on canvas

140 x 100 cm

ERCAN VURAL (ercanvural)

1981'de Muş-Varto'da doğdu.
İstanbul'da yaşıyor ve çalışıyor.

Born in 1981 in Muş-Varto, Turkey.
Lives and works in Istanbul, Turkey.

**Çok Uluslu Bir Şirkette Çalışacak
Vasıfsız Elemanlar Aranıyor:**

Asgari Ücret + Yol + Yemek + Sigorta + Sendika

**Call For Unqualified Employees To Work In A
Multinational Company:**

*Minimum Wage + Travel and Meal Allowance +
Insurance + Union Rights 2013*

Foreks üzeri Fine Art baskı
Fine Art print on forex

60 x 90 cm

Edisyon sayısı 5 *Edition of 5*

**ISKARTA
DISCARDED**